

IN DE WAAGSCHAAL

een musical

IDEE, TEKST EN MUZIEK:
JASPER FRAUENFELDER
ARNO VREE

In de waagschaal ~ een musical

In 1998 ontstond de musical "In de Waagschaal". Deze musical werd toen geschreven om uitgevoerd te worden door kinderen van 12/13 jaar.

Het verhaal is bedacht door Jasper Frauenfelder, die samen met Arno Vree ook de liedjes schreef en de muziek componeerde.

Opzet

De muziek:

In de musical zitten acht liedjes. De liedjes zijn soms voor een solorol geschreven, soms voor de hele groep. Maar ook de solo liedjes kunnen door de hele groep worden gezongen. De liedjes zijn als volgt verdeeld:

- openingslied	<i>solo+koor</i>	- ja-knikkerslied	<i>koor</i>
- ballade	<i>koor</i>	- monsterlied	<i>solo</i>
- in de waagschaal	<i>solo+koor</i>	- ik doe het niet	<i>solo</i>
- ongerust	<i>solo</i>	- finale	<i>solo+koor</i>

De dialogen:

De dialogen van de musical zijn niet uitgeschreven. Dat heeft de volgende redenen:

- iedere groep heeft een andere samenstelling (de hoofdrol kan nu zowel door een meisje als door een jongen gespeeld worden)
- er is een wisselende groepsgrootte
- er is een wisselend niveauverschil, want de musical kan zowel gespeeld worden door kinderen als door volwassenen
- de totaallengte kan nu makkelijk variëren

Verder hebben wij goede ervaring dat de dialogen worden gemaakt door de groep die de musical gaat uitvoeren. Soms door van te voren de dialogen uit te schrijven, maar meestal door de scène te improviseren en na een aantal repetities de dialogen en/of timings momenten vast te leggen. Hierdoor behoudt het stuk zijn frisheid en worden de spelers gedwongen te luisteren naar wat er wordt gezegd om er vervolgens op te reageren.

Hieronder staat de verhaallijn van "In de Waagschaal"

Vormgeving/decor/kostuums:

Hiervoor worden geen aanwijzingen gegeven en is ieder geheel vrij in zijn keuze. Er is echter een uitgangspunt wat gebruikt kan worden: De weegschaal kan een prominente plaats hebben, voorop het toneel. Gemaakt van twee over elkaar gekruiste boomstammen. De hele (of een groot deel van de) voorstelling kan deze weegschaal blijven staan.

In de Waagschaal

Er woont een bijzondere man in het bos. Hij draagt een petje en daarom gelooft niemand dat hij een tovenaar is. De tovenaar bewaakt de toegang van de weg van "Thun naar Daer". Op een dag komt er iemand bij de tovenaar op bezoek. Het is een macho achtig figuur en deze wil graag de weg van Thun naar Daer bewandelen. De tovenaar legt uit dat dit alleen gebeuren mag wanneer hij de weegschaal, welke bij het huis van de tovenaar staat, in evenwicht krijgt. De weegschaal zijn twee boomstammen die gekruist over elkaar liggen. Aan de ene kant van de weegschaal zit een klein vogeltje, dat de weegschaal op de grond houdt, aan de andere kant kun je iets zetten of neerleggen, zodat de weegschaal in evenwicht komt. De macho legt eerst een dennenappel, daarna een takje, vervolgens een grote tak en tenslotte een hele boomstam neer. Het lukt allemaal niet, de weegschaal komt niet in evenwicht, maar blijft aan de grond aan de kant van het vogeltje. De macho gaat terug.

Hierna komt er een schoonheid, welke probeert het vogeltje te verleiden. Allerlei gevele en geflirt ten spijt, de weegschaal blijft aan de grond. (Wellicht volgt er nu nog een aantal personen, zoals de krachtpatser, de intelligente en de filosoof.)

In het dorp wordt er gesproken over de tovenaar met zijn weegschaal. De mensen zijn het zat dat er een tovenaar is, die meer kan of weet dan zichzelf. Ze gaan onder leiding van een der dorpsbewoners (de smid of de slager?) naar de tovenaar en willen hem zijn geheim ontfutselen.

Het volk staat dreigend voor het huis van de tovenaar en protesteert. Wanneer de tovenaar naar buiten komt zegt hij tot ieders verbazing dat hij met alle plezier zijn geheim wil prijsgeven. Hij loopt naar de weegschaal en doet eerst de macho, de schoonheid etc. na. Maar ook dan wil het hem niet lukken. Vervolgens zegt hij: het is nog veel eenvoudiger. Je hoeft alleen maar zelf op de weegschaal te gaan zitten en hij staat in evenwicht. Zo gezegd zo gedaan en het volk is stil. Na enige seconden brult de smid dat dit niet zomaar kan. Hij loopt op de weegschaal toe en gaat erop zitten. En... in evenwicht. Dan komt de bakkersvrouw en weer! Tenslotte komt er een klein kind en ook dan hangt de weegschaal in evenwicht. Iedereen gaat vervolgens naar huis. Het probleem is opgelost en iedereen is tevreden.

Een jongen (Bart, of lees: een meisje: Fleur) komt in de nacht bij de weegschaal en gaat erop zitten. Het werkt en Bart wil de weg van Thun naar Daer beginnen te lopen. Dan zegt het vogeltje echter: je weet nu wel dat de weegschaal zo werkt, maar wat wil je nu eigenlijk Daer vinden?

Bart vertelt: ik ben smoorverliefd op een meisje uit mijn klas. Ik praat iedere dag tegen haar, weet van welke popgroep ze houdt, wat ze leuk vindt op tv. en wat ze het liefste eet. Als ik niet met haar praat dan denk ik aan haar. Maar bij alles wat ik nu weet is het me nog steeds niet gelukt om haar te zeggen dat ik helemaal smoorverliefd op haar ben. En dat zou ik nou eigenlijk zo graag willen. Precies dat zeggen wat ik bedoel.

Volgens mij hebben wel meer mensen daar last van, zegt het jongetje tegen de vogel. Laatst was ik op een verjaardag. Kwam iemand binnen met een verschrikkelijk grote neus. Iedereen keek er naar en keek elkaar aan, maar niemand zei iets. Toen deze persoon weg was begon iedereen er over te praten en te lachen. Maar niemand zei precies wat hij bedoelde.

En laatst gingen we bij iemand eten. Het was heel lekker en met rabarber. Maar mijn moeder lust geen rabarber. Toen de gastvrouw vroeg of het lekker was, zei mijn moeder: ja, heerlijk. Maar ze zei niet wat ze eigenlijk bedoelde.

De vogel zegt dan tegen Bart: jij moet Daer het "kruid van de eerlijkheid" gaan zoeken. Dat zul je vinden als je verder loopt.

Na enige tijd gelopen te hebben op de weg van Thun naar Daer komt Bart mensen tegen die het slachtoffer zijn geworden van een vreselijk eng en gemeen monster (of holbewoner whatever) Hun hele leven al zijn ze bang voor dit wezen, maar weten niet hoe ze van hem af kunnen komen. Ze doen alles wat het wezen hen opdraagt, ook als dit vernederend, gemeen of pijnlijk is. Uit hun hele houding blijkt dat het Ja-knikkers zijn. Bart hoort hun (uitgewerkte) verhalen aan en vindt het belachelijk. Hij roept uit, dat niemand een ander bezit of iets kan opdragen en zegt dat het de eigen schuld is van de Ja-knikkers en dat ze hier onmiddellijk mee op moeten houden.

Ongemerkt is een van de Ja-knikkers weg geslopen en heeft het wezen gewaarschuwd. Er is er weer zo eentje die denkt dat hij tegen u op kan, wezen. Zo eentje met een grote mond.

Het wezen komt en zet Bart gevangen, in een kooi, die gemaakt is van takken, twijgen en bladeren. Bart is bang en geschrokken van zijn eigen overmoed en vreest het ergste.

Het wezen zegt: Als je mij als koning accepteert, dan laat ik je gaan uit deze kooi. Wil je mij niet als koning, dan zul je in deze kooi de hongerdood sterven. Je krijgt bedenktijd tot zonsondergang. Ik kom niet meer naar je terug, roep maar zo hard je kunt, dan heeft iedereen in dit bos gehoord wat jij gekozen hebt.

Wat nu te doen? Een aantal ja-knikkers komt Bart vertellen dat hij echt moet kiezen voor het monster. het leven is dan zo erg niet en hij heeft zijn vrijheid terug. In het algemeen wordt het monster ook steeds vriendelijker naarmate je hem langer kent. Eigenlijk zal hij best een goed leven krijgen in het bos. Er is zelfs nog een huisje leeg...

Bart denkt na en overweegt. De zon is inmiddels gaan zakken en op het moment dat de laatste zonnestraal is weggezakt roept hij: "Ik doe het niet".

Tegen zonsopgang wordt door een (net zichtbare) hand/klauw de kooi opengebroken. Er wordt *niets* gezegd. Bart rent weg uit zijn kooi, maar komt direct terug, maakt een buiging in het niets als blijk van dank en rent vervolgens weer weg, zo snel hij kan.

Hij tuimelt en strompelt door een gewas, dat hoger reikt dan zijn hoofd. Door zijn snelheid en de onegale grond komt hij ten val. In zijn val grijpt hij het gewas beet, valt neer met dit spul in zijn handen en is bewusteloos.

Als hij weer bijkomt ligt hij naast het huisje van de tovenaer. In zijn hand heeft hij nog steeds het gewas.

Zich realiserend dat hij het kruid van de eerlijkheid heeft gevonden snelt hij naar de markt in zijn dorpje. Daar gaat hij op een kistje staan en probeert zijn kruid aan de man te brengen. Alleen...niemand is er geïnteresseerd in zijn kruid. Niet de smid, niet de slager noch de bakkersvrouw.

Teleurgesteld gaat hij aan het eind van de middag naar het huisje van de tovenaar.

Hij gaat naar binnen en roept de tovenaar. Maar er is niemand thuis. Na overal gezocht te hebben ziet hij aan de kapstok het petje hangen van de tovenaar.

Onbewust zet hij dit op.

Hij heeft honger gekregen en gaat op zoek naar eten in een van de kasten van het huisje.

In de kast ziet hij allerlei bakjes staan. Hij leest wat er op deze bakjes staat: kruid van het geld, kruid van de macht, kruid van de schoonheid, kruid van de liefde, kruid van het begrip en overal zitten er kruiden in. Er is nog een bakje leeg. Daar doet hij zijn kruid in, en schrijft erop kruid van de eerlijkheid.

Op dit moment realiseert hij zich: dit kruid is voor niemand anders bestemd dan voor mij alleen.

Nu verschijnt Fleur, het meisje uit zijn klas bij het huisje van de tovenaar. Hij komt naar buiten met het petje op en zij komt op het toe gelopen en zegt: je hoeft niets meer te zeggen want ik weet allang wat je van mij vindt...

Enkele quotes uit de liedjes:

vogel:

*wie brengt mij in mijn
evenwicht
ontmaskert mijn geheim
ik zal niet altijd aardig zijn
maar hou je in het zicht*

Bart:

*toch verzwijg ik wat ik voel
is het liegen als ik niet zeg
wat ik eigenlijk bedoel?*

tovenaar:

*tovenaar
in 't land der blinden
ben je nogal vlot
dankbaar is men echter zelden
ach, dat is het lot*

Rolverdeling

vaste rollen:

Bart

Fleur

Tovenaar

Vogel

Monster van je dromen

overige rollen:

dorpsbewoners

voorbijgangers

ja-knikkers

volk

Muzikale rolverdeling

solisten:

agent

smid

tovenaar

Bart

ja-knikker

Fleur

monster

Vogel

verder zingen alle anderen mee in de liedjes en bij refreinen

Muzikale begeleiding

piano

synthesizer

gitaar

eventueel kan het ook worden uitgewerkt tot een ensemble

Lengte:

8 liedjes, totaal plm. 30 minuten

dialogen, plm. 30 minuten